

[Alfred Jensen.]

Efter det nu foreliggende forslag til ligningslov bliver børnefradraget, som har været gældende gennem nogle år, 600 kr., hvor der er ét barn, 700 kr. for det andet barn og 800 kr. for det tredje barn, for så vidt man holder sig til hovedstaden, d. v. s. det bliver det, hvor der er tale om børn i ægteskab eller hos moderen. Når det drejer sig om faderens underholdsbidrag, er beløbet betydelig højere. Efter det, der er vedtaget ved anden behandling, gives der skattefrihed for 948 kr. om året. Der er temmelig stor forskel på de to beløb, og der er ingen tvivl om, at vi, når dette lovforslag er endeligt vedtaget og loven skal stå sin prøve i det virkelige liv, vil møde indvendinger. Der vil blive spurgt: hvorfor er der sådan en forskel, at underholdsbidraget, betalt af faderen til moderen, kan trækkes fra med 948 kr. om året i hovedstaden, men hvis faderen er gift med moderen, kan der kun trækkes 600 kr. fra? Det er meget vanskeligt at forklare, at der skal være en sådan forskel; vi ønsker ikke at komme i den situation, når problemet skal diskuteres, at det vil kunne siges, at der ikke har været gjort et forsøg på at få det ændret, så der bliver lighed mellem det underholdsbidrag, der kan trækkes fra på selvangivelsen, og det beløb, der bliver trukket fra, når børnene befinder sig hos deres forældre.

Derfor foreslår vi, at der i stedet for de beløb, der er anført i lovbekendtgørelsen, skal stå, at det skattefrie fradrag skal svare til faderens normalbidrag i henhold til lov om offentlig forsorg. Jeg gør opmærksom på, at disse fradrag pristalsreguleres, og derfor ville det være forkert at indsætte beløbene. Vi mener, at en sådan ændring absolut må gennemføres for at råde bod på en urimelighed i lovforslaget.

Jeg ved meget vel, at man vil indvende over for mig, at det ændringsforslag ikke er godt nok affattet, og at en hel del skatteydere med store indkomster derved ville få større fordel end skatteydere med små

indkomster. Jeg ved også, at man vil indvende, at så vil man altså gennemføre det samme fradrag for hvert barn, enten der er et eller flere børn i familien. Det må jeg erkende; det vil vi; men vi foretrækker under de givne omstændigheder at se bort fra de hensyn, fordi vi har den opfattelse, at det store flertal af børn dog trods alt findes i familier med små indkomster, og derfor er det rimeligt at foretage den forenkling og forbedring, som vi her foreslår.

Det andet ændringsforslag vedrører § 12 i lovforslaget og § 5 i lovbekendtgørelsen. Det går ud på at udvide det område, hvor nedslagsbeløbene skal kunne komme i betragtning. Vi har aldrig kunnet forstå, at man indførte en sådan forskelsbehandling imellem indtægter, der kom fra folkeforsikringen og fra rente. Vi har fra første færd sat ind for, at alle, der havde de små indkomster, skulle være ligestillet. Vi havde og har naturligvis ikke noget imod, at f. eks. de gamle, at invalider og kronisk syge får så lav en skat som muligt, men vi har altid ment, at de, der ikke havde større indtægter, enten det nu skyldes ungdom, svigtende mulighed for at få arbejde eller svigtende evne til at tjene penge, ikke skulle behandles dårligere end de kategorier, man gennem mange år har givet nedslag. Derfor har vi fra første færd påtalt dette forhold og stillet forslag om, at nedslagsbeløbene skulle gælde alle skatteydere med små indtægter. Det er blevet afvist. Senere har vi forsøgt at få draget visse grupper med derindunder; således har vi foreslået, at tuberkulose- og polioramte skulle medtages i selve loven, men det har man ikke villet. Man har henvist til en bekendtgørelse fra finansministeren, som skulle gøre det muligt at inddrage dem under lovens virkninger. Det kan selvfølgelig være meget godt, at der er en sådan bekendtgørelse, men det var bedre, om man tog disse grupper direkte med i selve loven.

Vi har også foreslået, at enligstillede mødre med børn skal have et sådant nedslag. Vi har endvidere foreslået, at også